

at der synes at være en Trang hos Befolkningen eller hos Mange af Befolkningen til at spille i Industrielotterierne, ei jo en Kjendsgjerning. De benyttes i en meget betydelig Udstrækning. Mindretallet har derfor ment, og det er udtalt gennem mig som Ordfører for Mindretallet, at den rette Vej at gaa vilde være at indskrænke Industrielotteriernes Antal til de mest gavnlige og søge at stille dem saaledes, at de saa meget som muligt komme til at gavne de Formaal, de have sat sig. Endnu maa jeg maasse gjøre en enkelt Bemærkning. Vi vide jo, at Loven forbyder Kolligering for fremmede Lotterier her i Landet. Dette have disse gennem flere Aar søgt at omgaa ved at udfinde Folks Adresse og saa sende en stor Masse Breve herind omkring i Landet med Opfordring til at spille i deres Lotterier. Ogsaa dette synes man at have standset derved, at Postvæsenet i den senere Tid konfiskerer de Breve af denne Art, som sendes herind i Landet, men det turde dog ikke være nogen ganske hemmelig Sag, at der desuagtet i Smug, ad hvad Vej det foregaar, kjender jeg ikke, kollideres paa en temmelig virksom Maade for de fremmede Lotterier her i Landet, og at der spilles ikke saa ganske lidt i de fremmede Lotterier, baade paa hele og paa Brodtele af Sedler. Det turde være, at dersom vi gaa til en fuldstændig Ophævelse af Industrielotterierne som den, der nu tilsigtes, vil man maasse nok standse dette i nogen Udstrækning, men man vil samtidig aabenbart friste mere til den hemmelige Agitering eller hemmelige Kolligering for de fremmede Lotterier og gjøre, at disse i Smug benyttes mere, end de allerede nu benyttes, og jeg tror ikke, at dette er heldigt. Jeg veed ikke, om det er muligt helt at forhindre baade hemmelig og aabenbar Kolligering for fremmede Lotterier; er det muligt, er det en anden Sag, men jeg tror som sagt ikke meget paa det.

Ordføreren (Tauber): Ja, det Sidste, som det ærede Medlem omtalte, har Udvalget i det Hele havt sin Opmærksomhed henvendt paa. Det er Udvalgets Mening, jeg tror, jeg tør sige alle Udvalgets Medlemmers Mening, at dersom dette Lovforslag bliver til Lov, vil der være Marsjag til, naar Tiden kommer, at tage under Overveelse, hvilken Udsvilling Klasselotteriet bør have, for at

det kan blive i Stand til bedre og virksomere at fyldestgjøre det Niemed, som ogsaa er forbundet dermed, nemlig at holde fremmede Lotterier ude. Det finder jeg ikke Anledning til at komme nærmere ind paa nu, men det vil ses af Betænkningen, at Udvalget har havt Det derfor og kun forbeholdt dette til senere Overveelse, hvad der jo er Tid til, da den foreslaaede Foranstaltning først træder i Kraft om 3 Aar. Ege overfor det ærede Medlems øvrige Bemærkninger skal jeg først sige, at det, at Folk have Lust til at spille i Industrielotterierne, ikke forekommer mig at tale tilstrækkelig for dem; man kunde anføre affkurat det samme for Højard, nemlig at Folk have Lust til at spille Højard, og at af den Grund burde Højard og deslige være tilladt. Jeg tror ikke, at det Natjonement egentlig ret holder Stik. Det ærede Medlem tager feil, naar han antager, at jeg ved de Ytringer, jeg før fremsatte, har villet antyde nogen Tilbøielighed fra min Side til paa et senere Tidspunkt at give Bevilling til Industrielotterier. Jeg har kun som Ordfører maattet udtale, hvad der ligger i Lovforslaget. Der ligger i det denne Frihed for Lovgivningsmagten til paa et senere Tidspunkt at gjøre det, men paa den anden Side har Udvalget ved at tiltræde de Bemærkninger, som ere fremsatte i Anmærkningerne fra den høitærede Ministers Side, erkjendt det for heldigt, om Industrielotterierne standses for en Tid. Det staar i Anmærkningerne, det har Udvalget tiltraadt, og det har jeg som Ordfører maattet gjøre mig til Tolk for, men jeg tror, at ikke blot jeg, men ogsaa flere Medlemmer af Udvalget og vistnok mangfoldige Medlemmer her i Thinget anse Industrielotterierne for at være skadelige, jeg kunde næsten sige, for at være Samfundssukrudt. Naar det ærede Medlem antog, at Klasselotteriet bragte Staten lige saa ringe Fordel og paalagde Spillerne lige saa uforholdsmæssige Byrder som Industrielotterierne, tager det ærede Medlem fuldstændig feil. Staten tager af Klasselotteriet til sig og sine Kollektører og sin Administration 16 pCt., og Resten fordeler den paa Gevinster. Stempelafgiften holder jeg udenfor, det er jo en ren Statsindtægt, hvoraf Kollektørerne og Administrationen ikke faae den mindste Fordel. Af disse 16 pCt. gaar omtrent 1 pCt. til Administrationen og 5 pCt. til Kolle-